॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्राचीनंव श्यं करोति देवमनुष्या दिशो व्यंभजन्त प्राचीं देवा देख्यिणा पितरंः प्रतीचीं ममनुष्यां उदींची श्र रुद्रा यत्प्राचीनंव श्यं करोति देवलोकमेव तद्यजंमान उपावंतिते परि श्रयत्यन्तर्हितो हि देवलोको मनुष्यलोका-त्रास्माल्लोका थस्वेतव्यमिवेत्यां हुः को हि तद्वेद यद्यमुष्मिल्लों के-ऽस्तिं वा न वेति दिक्ष्वतीं काशान्करोति॥१॥

उभयों र्लोकयोरिभिजिंत्यै केशश्मश्रु वंपते न्खानि नि कृन्तते मृता वा एषा त्वगंमेध्या यत्केशश्मश्रु मृतामेव त्वचंममेध्यामंपहत्यं यज्ञियों भूत्वा मेध्मपैत्यिङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तोऽपस् दींख्यात्पसी प्रावेशयन्नपस् स्नांति साख्यादेव दींख्यात्पसी अवं रुन्द्वे तीर्थे स्नांति तीर्थे हि ते ताम्प्रावेशयन्तीर्थे स्नांति॥२॥

तीर्थमेव संमानानां भवत्यपों ऽश्ञात्यन्तर्त एव मेध्यों

भवति वासंसा दीख्ययित सौम्यं वै ख्यौमं देवतंया सोमंमेष देवतामुपैति यो दीख्यंते सोमंस्य तुनूरंसि तुनुवंम्मे पाहीत्यांह् स्वामेव देवतामुपैत्यथों आशिषंमेवैतामा शांस्तेऽग्नेस्तूंषाधानं वायोर्वातपानंम्पितृणान्नीविरोषंधीनाम्प्रघातः॥३॥

आदित्यानां प्राचीनतानो विश्वेषां देवानामोतुर्नख्यंत्राणामतीव प्तथ्संवदेवत्यं यद्वासो यद्वासंसा दीख्ययंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीख्ययति बहिःप्राणो वै मनुष्यंस्तस्याशंनम्प्राणों-ऽश्ञाति सप्राण एव दींख्यत् आशितो भवति यावांनेवास्यं प्राणस्तेनं सह मेध्मुपैति घृतं देवानाम्मस्तुं पितृणान्निष्यंक्वम्मनुष्यांणान्तद्वै॥४॥

पुतथ्संवदेवृत्यं यन्नवंनीतं यन्नवंनीतेनाभ्यक्के सर्वा पुव देवताः प्रीणाति प्रच्यंतो वा पृषों उस्माल्लोकादगंतो देवलोकं यो दीं ख्यितों उन्तरेव नवंनीतन्तस्मान्नवंनीतेनाभ्यंक्के-उनुलोमं यजुंषा व्यावृत्त्या इन्द्रों वृत्रमंहन्तस्यं कृनीनिका परापत्त्तदाञ्जनमभवद्यदाक्के चख्यंरेव भ्रातृंव्यस्य वृक्के दिख्यंणम्पूर्वमाङ्के॥५॥ स्व्य हि पूर्वम्मनुष्यां आञ्चते न नि धांवते नीव हि मंनुष्यां धावंन्ते पश्च कृत्व आङ्के पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्कां यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धे परिमित्माङ्केऽपरिमित् हि मंनुष्यां आञ्चते सतूलयाङ्केऽपंतूलया हि मंनुष्यां आञ्चते व्यावृत्त्यै यदपंतूलयाञ्चीत वर्ज्ञं इव स्याथ्सतूलयाङ्के मित्रत्वायं॥६॥

इन्द्रों वृत्रमंहुन्थ्सोऽ ये पोऽ ये भ्यंम्रियत् तासां यन्मध्यं यज्ञिय सदंवमासी त्तदपोदं कामृत्ते दुर्भा अभवन् यद्दर्भपुञ्जीलैः प्वयंति या एव मध्यां यज्ञियाः सदंवा आप्स्ताभिरेवैनं म्पवयति द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यां मेवैनं म्पवयति त्रिभिः पंवयति त्रयं इमे लोका पृभिरेवैनं लोकेः पंवयति पृश्वभिः॥७॥

प्वयति पश्चांख्यरा पृङ्किः पाङ्को यज्ञा यज्ञायैवैनंम्पवयति षृङ्किः पंवयति षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयति सप्तभिः पवयति स्प्त छन्दांभिरेवैनंम्पवयति न्वभिः पवयति नव व पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनंम्पवयति यत्येकंवि शत्या पवयति दश् हस्त्यां अङ्गुलंयो दश् पद्यां आत्मैकंवि १ शो यावांने व पुरुषे पुरुष स्तमपंरिवर्गम्॥८॥